

sed ex Historicis, tempestas illa citò cepit, & citò defit, non dum completo triennio, & nulli Episcopo, aut Ecclesiastico Principi, sua iurisdictionis exercitum admittit: Rex enim Gullaus Regiones omnes, quas fibegit, suis legibus uti permisit, & Ecclesiasticam politiam in illis, figurae in Heribpoli, ut antea, servari conceperit, teſte Petro Lotichio libr. 42, cap. primo, §. secundo, 99. & cap. secundo, §. Primo, Joan. Bapt. Burg. libr. secundo, pagin. 168. & seqq. & Biacconi Historie memorabilis pagina. 27. Cumque præterea Abbas Fuldensis durante adhuc Bellum exercuerit in sua Abbatis plures actus iurisdictionis quasi Episcopalis de quibus Summario numer. 81. & numer. 83. inde sequitur. Bellum minimè impedivit continentium exercitum iurisdictionis vero Ordinarii competentis, ita ut tempus non sit demandum, per ea, que tradit Rot. in Barchinone heceditis 23. Februario 1688. \$ in coram bon. mem. Rondinino.

Totiusque omnis diligenter, ponderando, quod Episcopus Heribpolensis, nec ante spatio trintago annorum, nec postea ab anno 1635, ullum actum ordinariae iurisdictionis in ditione Fuldensi fecit, licet viderit, & sciretur, Abbatem publice, & palam omnia iura quasi Episcopalia exercere, & tamquam Ordinarii à Sede Apostolica, ejusque Nunciis ad Tractum Rheni, sacrificie Congregationibus recognosci, ut propterea nimis clara sit profectio pacifica iurisdictionis quasi Episcopalis in Abbate Fuldeni per 40. annos & ultra.

Sentientia autem Episcoporum, attenta vicinitate Dicēsis Fuldensis, quoq[ue] finitima Dicēsis Heribpolensis, & achum multiplicitate, praesumitur, Thom. de Ros. de resident. Episcop. cap. 4. foli. 6. numer. 332. Spad. consil. 160. numer. 7. lib. 2. Rota decisi. 532. numer. 4. part. 1. decisi. 183. numer. 4. part. 11. recentiorum, coram Buratt. decisi. 222. numer. 6. in dicta Capuana, seu Montis Caffinen. Parochialium. \$ Tunc quia, coram Bourlement, & in dicta Maricen, seu nullius iurisdictionis super bona iure, §. casuum, coram Reverendissimo P. Dominico meo Muto: ac præterea indubita redditur ex probatione huiusmodi adiuvium, & agitacione iurisdictionis quasi Episcopalis Abbatis Fuldensis, ut probavimus, plures facta ab eisdem Episcopis, eorumque officiis, Rota coram Dunozerto Senior. decisi. 309. numer. 24. in Bononiens. juris conferendi 22. Aprilis 1697. & Opitulari & 9. Junii 1698. §. Primo, coram bon. mem. Urinio, & in dicta Maricen, seu nullius iurisdictionis iure, loco non citato coram R. P. D. Muto.

Denique ad collandum dicam quadrageniarum frustra allegatur mala fides Abbatarum, desumpta ex Epistola ab Abbate Balthasar scripta anno 1575, ad Gregorium papam Decimunsertum, & ex Concordia propria ab Abbate Friderico succelere dicti Abbatis Balthasaris anno 1613. & anno 1614. Nam quod attinet Episcopum Balthasaris afferunt iurisdictionem Fuldensis pro una ad ipsum, & pro aliis duabus paribus ad Moguntium, & Heribpolensem pertinere; illa tantum abest, ut noceat, quoniam prius favent Abbati Fuldeni in hac controvèrsia, in qua impugnatur generaliter, & inde finite iurisdictione quā si Episcopalis illi competens, dum in dicta Epistola explicitè continetur, quod eadem iurisdictione saltet in teria parte sui territorio ad ipsum pertinat; unde incongruētie Episcoporum Heribpolensem dictam iurisdictionem, & territoriorum separatum inde finite impugnat contentum in dicta Epistola, quam id est ut ipso productam impugnare non potest, iuxta text. in cap. cum venerabilis 6. de except. Rota decisi. 533. numer. 1. part. 1. 9. recentiorum: & tamen eadem Epistola quod predictas aliasduas partes apparent evidenter errore, & prætali ab omnibus recognita, tam ab ipso Abbatte scribente, qui potest bene edocere de propria iurisdictione, illam in tota sua Abbatis recuperavit, & exercuit, quam etiam ab Archiepiscopo Moguntino, qui tot seculorum spatio nunquam minimam Fuldensis Dicēsis partem sibi afferre tentavit: eandemque veritatem recognoverunt Pontifices, & Imperatores, qui ad totalem, & universalem iurisdictionem, & Dicēsim Abbatem reingravarunt, ut propterea stante huiusmodi errore, nec ipsi 103. Abbati Balthasari, minime Abbatis succelloribus pre-judicaverit, Bellett. disquisit. Cleric. dicti. 8. unico numero 26. in fin Rota coram Carrillo decisi. 159. numer. 14. & coram Peutingeri decisi. 23. numer. tertio. Præterea cum Abbas quadrageñarum præscriptionem non diminueret tempore, quo errore ita Epistola scripta fuit, sed ab initio labentes facili, potquam ad suam Sedem, iurisdictionem neque restituta, in qua eadem confirmatus fuit Brevi-

Clementis Octavi: profecto supervenientibus, novis titulis bonam fidem inducentibus, etiam post dictam Epistolam, novam præscriptionem inchoaret, & compiere rite 104. potuit, opime in terminis Rota coram Bichio decisi. 474. num. decimo octavo.

Concordie vero annorum 1613. & 1614. nullius sunt momenti, quia sunt informes, minute, nec extrahit a suis Originalibus, ut fuit in compulsiu solemniter protulatum a Procuratore Fuldensi, præterito Summario Abbatis numer. 89. & plenius Summario responsionis numer. 1. ac iuris, quia artere perleco earum tenores nivaliud prefererentur, quam simplices tractatus, vel non conclusos, vel non effectuatos, qui nullam prouiscentur conderationem, ut in terminis concordiarum respondit Rota coram Coccino decisi. 768. numero septimo: broideque nec etiam apta sunt ad inducendam malam fidem in Joanne Friderico Abbatte succelere Balthasaris, qui cum possideret iurisdictionem controversum ex antiquissimi titulis ibi competentibus, & ex novis Brévibus Apostolicis, ac Imperialibus decreto confirmata, non posset ullam malam fidem aliam subterea ex tractatus concordiarum re infecta dissolvisse: praesertim quia nunquam judicialiter molletatus fuit ab Episcopo, quod certe facere non ille ossebat, postquam in irritu celsis viderat tractatus predictos, id estque Abbas continuando eundem modum pacifice possidendi, non perdidit bonam fidem, quam ante habebat, ut at rem ponderat Rot. in Bononiens. juris conferendi 22. Aprilis 1697. §. Abbe, & duobus sequentibus, coram bon. mem. Urinio. & in fortioribus terminis, quod ex lice introductione adversus polemorum, qui in illa victoriā reportavit, non amittitur bona fides, nec interrupuntur præscriptio, probat Felini, in cap. illud num. 17. de prescript. Co. 105. vart. in regula pofessorum secunda. 2. 12. numero quarto, & seqq. coram bon. mem. precedenti, apud Posth. de manus, & dec. 467. n. 1. coram Ludov.

Nullatenus subsistence, quod Episcopus anni 1656. & 1657. contraderat acibus iurisdictionibus Abbatis in quibusdam literis ad illum scriptis, ubi memorenur dicta Concordie annorum 1613. & 1614. nam dicta littera ab Episcopo ad Abbatem scripta, & non reperta penes Abbatem, 108. sed penes Episcopum feribilem, non sunt in forma probanti, utpote legitimè non compulsa, id estque reciencia, ex scriptis ad ducti.

Quibus stantibus nil relevat præsumptio iurius desumpta ex Canone omnes Iustitia, que pariter ab Episcopo adducetur. Quippe cum Abbas, ultra tori titulorum administrulum, reperiatur in actuali possessione exercendis iurisdictionibus quā Episcopalem in omnibus locis, & personis sui territori, sibi dictioris Fuldensi, cestat proinde dicta præsumptio, Bellett. disquisit. Cleric. dicto. 8. unico numero 24. Rota coram Seraphino decisi. 274. coram Coccino decisi. 1054. per totam coram Peutingeri decisi. 12. n. 7. & decisi. 23. numer. primo, coram eodem & in recentiori. decisi. 274. numer. 1. & numer. 8. part. 17. decisi. 107. nu. 22. & seqq. part. 19. recentiorum, in Capuana, seu Montis Caffinen. Parochialium. 10. Marchi 1679. §. Pendulino, coram Bourlement, & in dicta Maricen, seu nullius iurisdictionis, §. final. coram R. P. D. meo Muto.

In quam sententiam eō libertus inclinandum dicebatur, quia præfens, questio fuit ab Episcopo introducta, ut vindicaret nonnulla loca, & Parochias cī Amīnum Fuldam postea, ut prætentitur, subiecta Dicēsī Heribpolensi, sic mitiendo in reliquis locis trans Amīnum Fuldam jūs Dicēsanum Abbatis, ut supra demonstravimus quocirca, cum in hoc casu res agi amplius non dicatur inter Ordinarium, & Inferiorum, sed inter duos iurisdictiones Episcopali polentes corrigit præcipuum fundamentum inimicū afflentis iuriis, & præsumptioni faventis Episcopo, Cardin. de Luc. 110. de jure dicti. 1. lib. 14. queb. 1. in proposito declaratur, & explicatur.

3. Quando eriam subficeret, quād in primordiali Dicēsum divisione aliquę Provincia nulli subficeret Episcopo, atram remanerent Sedi Apolitica immediate subficeret. 6. Exemplio non compatitur cum originaria libertate, cum supponat antiquam subficiem, 7. Minus regit, quād regularis, quād Pontifices in locis extra generalē divisionem, Dicēsum remansit prefecerunt, ac quisquivit exemptionem tam pofsum, quam aliam. 8. Nam Monaci a principiis fuerint subficii Episcopi, & exemplum, tam pofsum, quam actuārum solim ex indul- 111. gione, & privilegiis Apolitica acquisiverunt.

& duobus sequentibus, ita ut excipere posse, quod te liberas ades habeo. Fagnani. in cap. cum dilectus, nu. 13. de religijs. domini, Macard. de probatio, conclusion. 167. n. 4. Grilonzen. conf. 143. n. 39. & 42. Pignatelli. conf. canon. 26. n. 6. rom. 2.

Absque eo quod replicari valeat, quod Itam, ac Rota per rem iudicatam rescindit mandavit concordiam ann. 1662, celebratam cum Episcopo Heribpolensi, firmata remanerit, iurisdictione Episcopi super locis controveris, tanquam sitis in eius Diocesi, quia tunc solū Rota annullavit predictam concordiam, ut intam fine causa, & bene, neplacito Apostoli, ut patet ex lectura decisōrum in causa editarum 4. February 1692. & 22. Junii 1693. coram bon. mem. Reverendissimo Emerix Decano, confirmat. coram me, 1. Junii 1696. Nihil vero firmavit circa subiectiōne Abbatis, & præteram iurisdictionem Episcopi in locis, & erga personas eiusdem; quinim probaciones super bono iure hinc inde factas ponderare noluit, sed ad particularē disputationem ex iure facienda referavit, ut habetur ex secunda decisione bon. mem. Reverendissimi Emerix Decani, qui deinde sententiam ad concordiam dumtaxat recifitionem refrinxit, licet Episcopus in eius cedula apponere tentat illum esse manuteneat, & reintegrandū ad plenarium exercitum iurisdictionis Episcopalis locorum Fuldensis Abbatis; quod tamen uti contrarium præcedentibus decisōibus, & sensu Sacri Tribunalis, delemū fuit, ut patet ex originali dicta sententia, prædictaque ex eadem sententia dici neque canonizata iurisdictione Episcopi Heribpolensi, Alexand. conf. 34. nu. 3: Ancharen. conf. 437. in fine.

Ex quibus omnibus cum clare pateat de bono iure Abbatis, indubitanter quoque eidem manutentione in exercitio quā Episcopalis iurisdictionis in tota ditione Fuldensi Domini decrevere, hanc incontrovertibilē possessione, in qua tempore mota litis reperitur, vulg. §. remittit ad infinit. de interd. Rota. dec. 339. nu. 6. & seqq. coram Bichio, & dec. 274. nu. 13. part. 17. rec.

Et ita responsum fuit utraq[ue] parte pro quarta vice aut, & semper acerimine informantē &c.

REVERENDISSIMO P. D. MOLINES DECANO,

Nullius, seu Fulden. jurisdictionis.

Luna 16. Februario 1703.

ARGUMENTUM.

Jurisdictione, & exemptio nativa in Ecclesiis inferioribus, de iure dari non potest, & ex ista tribui nequit Abbatis Fulden, quia non confat de eius erectione ante Episcopatum Heribpolensem, prout omnino probari debet. Brevia Pontificia regulatiori regulariter non importat, nisi exemptione pofsum, nisi facta fuerit mentio de Clero, & Populo, & exp̄sae fuerit ademptio iurisdictionis, & Territorium præscribere, si concurrat quadrangularia cum titulo colorato.

SUMMARIUM.

1. Juriū dū natura in Ecclesiis inferioribus, de iure dari non potest; nam ab ipso metu nascentis Ecclesie exordio Apoliti Dicēsum cum certis limib⁹ divisiorum talijque generat⁹ divisio fuit ad successoribus Summis Pontificibus approbat⁹.

2. Licet aliqui, & Rota etiam hanc generalē Dicēsum divisionem multi posse faciat crediderint sub Dionysio Papa, veteri, & communior opinio est, quod Dionysius limites constituit solam Ecclesiā, & Parochias, non vero Dicēsum.

3. Nec subficerit, quād in dicta generalē Dicēsum divisione plures remanerent Province accepiles, & sine Episcopo; quād enim Clerici, & Monaci eisū sin capite, fuit semper à sacris Canonis improbatum.

4. Con. Felix 5.2. cap. 16. queb. 1. in proposito declaratur, & explicatur.

5. Quando eriam subficeret, quād in primordiali Dicēsum divisione aliquę Provincia nulli subficeret Episcopo, atram remanerent Sedi Apolitica immediate subficeret.

6. Exemplio non compatitur cum originaria libertate, cum supponat antiquam subficiem.

7. Minus regit, quād regularis, quād Pontifices in locis extra generalē divisionem, Dicēsum remansit prefecerunt, ac quisquivit exemptionem tam pofsum, quam aliam.

8. Nam Monaci a principiis fuerint subficii Episcopi, & exemplum, tam pofsum, quam actuārum solim ex indul-

gione, & privilegiis Apolitica acquisiverunt.

9. Abbatia Fuldensis etiam probatur fuit data ante Episcopatum Heribpolensem, sed ramen de iure sicut non posset, quād acquisiverit nativam libertatem, & jurisdictionem.

10. Sed tamen quē dicendum est, quād Episcopatus Heribpolensis, sit anterior dīcta Abbatis, vel res reditū adeo turbida, ut Abba non posset in nativa libertate ullum constitutere fundamentum; nam debet eam concilium probare.

11. Alius iurisdictio[n]es est ab Episcopo in aliquo Territorio, excludens nativam ipsius Territorii libertatem.

12. Item est excludens enunciatio Summariorum Pontificium.

13. Item confessio[n]es Abbatum.

14. Testimonio historiorum probat, quād locus sit comprehensus in Diocesis.

15. Privilegiū imperiatio[n]is obstat de iure non competere, id quod imperator, cum qui habeat titulum à iure prestantem, non soleat alterum, ex quo insitum confirmat, emendare.

16. Sanctus Bonifacius Fundator, Abbatia Fuldensis multa imperiū privilegia exempli[us] Pontificia, signum evidens, quād eadem Abbatis non erat à nativitate, & origine libera.

17. Ad hoc ut privilegia important exemptionem alicuius, debet in eis haberi expressa mentio Cleri, & Populi, cum omnino excludens Episcopū; alias reditūntur ad exemptionem pofsum.

18. Receptio sub protectione Sancta Sedis Apostolice importat solum exemptionem pofsum.

19. Verba privilegiū, quād nullus Episcopus in Monasterio iurisdictionem exercet, non includunt Clerum, & Populum.

20. Alia verba, quād omnia bona tam presentia, quam futura sita libera à iure ascelano, ad pofsum exemptionem reditūntur.

21. Facultas data Abbatis accipendi Christi, & Oleum San. Elii a quocumque Anisiforo, up̄ate reditūntis ad indigentiam, & servitū Monachorum, non preſerit alicuius exemptionem.

22. Prioria concessa Abbatis sedenti inter Abbates, appellandi ad Sanctam Sedem, utriusq[ue] Pontificibus, & alia habitudi[n]s, bare possum sine iurisdictione pofsum in Populum, & Clerum.

23. Princeps Laci sc̄iū non possum iurisdictionem spiritualē exercere, signum evidens, quād exemptione concessa Monasterio, & Abbatis, erat solam pofsum.

24. Privilegia Pontificia antiquissima concessa Monasterio Claustralium, fore omnia registrabantur ad eos liberandos à lege Diocesana, & non à iurisdictione Episcoporum, & si ad iurisdictionalē extenderentur, comprehendebant solam personam, & sepius Monasterio, & talia censori debent etiam privilegia concessa Abbatis Fulden.

25. Si Episcopus in Territorio actus iurisdictiones plures exerceret, signum evidens, quād exemptione concessa Monasterio, & Abbatis, erat solam pofsum.

26. Privilegia Pontificia antiquissima concessa Monasterio Claustralium, fore omnia registrabantur ad eos liberandos à lege Diocesana, & non à iurisdictione Episcoporum, & si ad iurisdictionalē extenderentur, comprehendebant solam personam, & sepius Monasterio, & talia censori debent etiam privilegia concessa Abbatis Fulden.

27. Jurisdictione Episcopalis potest à Prelatis inferioribus præseri, tam in parte, quam in totum; etiam cum qualitate nullius.

28. Et ad illam præscribendam sufficit quadrigeneria cum titulo colorato.

29. Qui titulus rite adesse dicitur, quando provenient ab habentibus pofsum illud concedendi.

30. Ex Brevi Pontifici declaratis Abbatem Pastorem, & ex sententia lati Papali commissione, in qua idem Abba declaratur Ordinarii negari non potest, quād resulteret titulus aptus ad præscribendum.

31. Sententia in indicatum transīstā impugnari nequit, nisi obtemperat repositu in integrum.

32. Titulus ad effectum præscribendi non requiritur, ut sit vere, & iustus, sed quād sit talis, ut dederit iustam causam, & causaverit bonam fidem.

33. Iusta autem causa credendi oritur etiam ex assertione Principis, & ex dicto notabilis viri.

34. Sententia etiam nulla causa titulum ad præscribendum.

35. Breve Pontificium exercitatum iurisdictionis quasi Episcopalis, & in quo Abbatis nuncupatur nullius. & Abbatis concedentur en, quā competere non solent, nisi illi, qui quasi Episcopali iurisdictione portantur, est plu[n]gū sufficiens ad inducendam justam credulitatem, & paci- 99. tytū titulum.

36. *Quadragehacia possesto probatur ex rebibz deponentibus de
alibus iurisdictionibus.*

37. *Concordia ex qua quis continuavit in antiqua possessione, non
destruit: sed in eo conservat bonam fidem.*

38. *Scientia, & pacientia defunctorum ex vicinitate locorum, &
ex multiplicitate alium.*

39. *Bellum non interrupit prescritionem, quando de tempore
belli quis in possessione continuavit, & intendit, quando
destituto tempore bellii adlata prescritione completa.*

D E C I S I O N

DElata ad hoc sacram auditoriorum celebri controversia
vertente inter Episcopum Heribipolum, & Abbatem
Fuldensem super omnimodo, & universali jurisdictione spi-
rituali ditionis, & Principatus Fulde, per quatuor vices
proposito R. P. D. meo de la Tremoille, difensione fuit
dubium - An, & de eius bono iure constet de effectu manutene-
nisi, & tandem die 28. Junii 1700, omnibus DD. suffragantibus
bus prodiit responsum, constare de bono iure Abbatis, etiam
ad effectum manutensionis, fundato in tripliciis exemptioni
Abbatia Fuldenis, nativa scilicet, dativa, & praefi-
privata, ut latius patet ex decisione desuper evulgata, ad-
versus quam concepsa nova audiencia, proposito a me,
subrogata Reverendissimi P. Domingo de la Tremoille absentia,
solito dubio - *An sit fundum, vel recedendum a decisio-*
ni Domini perfidere in decisio, non iam ex primo, &
secundo præterita decisionis fundamento, quod praefas
Abbas gaudeat in dictione Fuldeni jurisdictionis quasi
Episcopali cum qualitate nullius in vim libertatis, &
exemptionis nativa, & dativa, sed ex tertio prae-
scriptive.

Requidem melius discussa, minus habens compertum
fuit primum fundamentum nativo exemptionis, eo sub-
sumo praesupposito, quod Monasteria Fuldeae fuerit eret
quam ante Episcopatum, & Diocesis Heribopolis. Quo-
dam neque injure, neque in facto solidam vitudinem est obti-
nere substantiam; non quidem in jure, quia nullus adest
Canonadmitens hanc nativam Diocesum liberatorem, dum
ab ipsorum nascientis Ecclesie primordio Apostoli, & Di-
vus Petrus eorum Princeps, renovata antiqua Urbium,
& Provinciarum divisione ante Christi adventum ab Ethnici-
bus Principibus facta, omnibus Diocesis certos consti-
tuerunt limites, praeficieendo loco primorum gentilitatis
Flaminum, Patriarchas, seu Primate, loco Archimil-
lumin, Archiepiscopos, & loco Flaminum, Episcopos;
eamdemque generali divisioni approbarunt successo-
res Summi Pontifices, & signanter Clemens, & An-
dreas, ut literaliter colliguntur ex Canon. Urbis 1. &
Can. in illis 2. distin. 80. & ex capit. Provincia, distin. 99.
& readum communiter interpretantes collecti per Burfat.
cons. 126. numer. 11. Ros. de resident. Episcoporum, section
quarta, numer. nono, cum sequent. Uttrad. de resident. tom.
primo, lib. 1. resolution. nona, numer. tertio, Ruter. a Cunka
in dicto Canon. in illius numero quinto.

in dicto Canon. in ilius numero quinto.
Non officiente, quod plerique hujusmodi generalē
Diocesum divisionem longe post factam esse crediderint,
tribuuntque Dionysio Papa, fundati in eius epistola secunda
scripta Severo Episcopo, relata per Gratian. in cap. *Ecclesiastis*
singulas causas, s. 19. q. 1. & tradit Glof. in dict. cap. 1. dñi 99. verbo
ante Christi adventum, & in cap. *de iure* 10. q. 3. & cum hac sententia
non temel proceruerit nostrum Tribunal, & signatur contra
ram Coccinoides, 665. s. 18. & in Gerunden. *jurisdictionem*
super bono iure 13. Junii 1692. *S. Et enim*, coram me, & in
Hispanie visitatione 30. Aprilis 1700. s. 15. pariter coram
me. Ultra quod enim iuxta sensum eruditorum dicta episo-
tula falsa ascribitur Sanctorum Dionysio Papa, canique puti-
dis fidori meribus anumerandam esse, tradit Vanevensper.
Can. tom. 1. tit. 3. cap. 49. sub num. 1. dñi Vanevensper
ritate, communior Doctorum sententia est, Dionysium
non constituisse limites Diocesibus, sed Ecclesiis, &
Parochis, ut ex relata eius epistola non obserue defumitur, &
praeclarę notat ibi Glof. in verbo *divisionis*, & tenet Fagnani
in cap. *Nullo de Parochi* num. 5. & latè Uttrad. *dicta resolut.*
9. num. 3. & 4. ubi reicit Barbos. contrarium tenentem, &
plenius Rof. *de refid.* d. scđ. 14. n. 18.

po, detegunt Sacrorum Canonum autoritate delectata, itauo iuris optime nullum in foto receptor plautum, ut no-
tavit Cardin. de Luc. de *jurisdict.* dif. 1. num. 4. & alter de Le-
on. in animadver. ad Gratian. cap. 212. no. 10. Caterum
quatenus vera esset illius assertio, exinde ad summum in-
ferunt: quod loca non comprehensa in generali divisione, 5
non fuerint subiecta Sedi Apofolica, ut ipse Fagnan. sen-
tit, non verò, quod fuerint ab ipsa origine à subiectione
Episcoporum exempta, cum non compatantur inter se hac
duo, originaria libertas, & exemptione, dum ita supponit
antiquam subiectiōnem, ex notatis per Rot. dec. 207. Part. 2.
diver. & dec. 491. n. 1. part. 1. recent.

Equus magis incongrua, & illegitima est altera illatio, 7
quod regulares, quos Pontifices successive in dictis locis extra
divisionem generalem Diocesum remansit praefecerat, ade-
pti fuerint exemptionem passim pro se fuere Monasterio, &
activam in Clerum, & populum, cum qualitate nullus ab
ipsa origine, & nativitate Abbatia, citra specialem opem
privilegii Apofolici, quoniam hujusmodi exorbitans assertio
est novum ad inventum à Fagnano non somniatum, & re-
pugnare omnibus principiis. Nam respectu exemptionis
passim Abbatia, & Monachorum, sati vulgare est om-

plenius Rot. ad regd. d. act. n. 18.
Et licet fragm. in cap. Nullus nu. 10. & 15. de paroch. & in
exp. cum ab Ecclesiast. n. 10. & 15. de episc. Ordin. Cap. exp. Dilectio-
nis 20. de religio. domib. & post eum Pirring. in ius Canonum
lib. 3. sec. 2. num. 93. pluribus allegatis iuri Canonici locis
tunc tenuant sententiam. quid in dicta generali Dioecesis dum
vivione plures remanerint Provinciae Acephala. sive Ca-
pitale. & Episcopo s' percurrit tamen omnibus praefatis Ca-
pitalibus Abbatis. & Monachorum. ratis vulgare ac
pathae Abbatis. & Monachorum. ratis vulgare ac
monachos in corum originis iustae subditos Episco-
pis. & per privilegia acquisitive exemptionem à Diece-
sana. & jurisdictional Episcoporum potestate. ut per prin-
cipia firmatum fuit in Firmania jurisdictione 15. Martii
1703. coram e. s. 2. cum sequent. id est nonnulli ex pri-
privilegio Conventus Monachorum fundatus in loco ab ini-
tio sub nullius Diecesis comprehenso. subditus evavit illius

*superiori regulari, faltem ex illo generali induito cum quo
cogit us ille regularis fuit a Pontifice approbatas, & sine quo
Congregations claustralium ergi, & fundari nequeunt, &
res predicta via jurisdictionis in Clerum, & populum mul-
to minus et pre-supponit potest originaria, & nativa circa
Apostolicum privilegium, cum iurisdictione spiritualis in po-
pulum, & clerum, a Summo Pontifice per specialia privi-
legia, bonorum 13. Maij 1687, paragrapto *Ulterius*,
coram Reverendissimo P.D. meo Muto, & de confitentiis
bus Abbatum, Rota coram Emericus 395. s. 7. in *Genua* 13
den. jurisdictionis super hunc jure 13. Junii 1692. s. Etitem
coram me & de fide Historicorum doc. 353. part. 5. numer. 14
23. & in dicta nullius, seu Senogallien, coram Muto, s.
*Ulterius.**

Sed quid ultra profunditur sermo in escludenda nativa libertate, quando Sanctus Bonifacius primus Abbatia fundator, ceterique successores Abbates plura obtinuerant Pontificia privilegia, & induita ad illam a potestate Episcopali liberandam, & eximendam? Ad quid enim patet, & obtinet gratias Apostolicas exceptionis, si Abbatia in suo origine libera ab omni Episcopali iurisdictione existit? Ex

Ex quisbus itaque infusibilibus detegitur in iure assumptum, quod Abbatia Fuldensis, utpote fundata ante Episcopatum Heribolensem, fuerit ab eis origine exulta, & libera a jurisdictione illius Episcopi, quicquid illius Abbates ab ipso Monasterii origine, & fundatione acquiruerint nativam jurisdictionem, quasi Episcopalem in clero, & populo in ditione Fuldense existente, vel quia in generali Diocesum divisionis nullus locus remanet Acephalus, ne particulari capite, Episcopo, vel cuius ubi dicto Fuldense non sufficeret compreheſio sub limitibus Diocesis Heribolensis, adhuc non ex nativitate, sed ex privilegio Pontificis Abates acquirent posterum dictam Diocesim, & potestem in illa jurisdictione spiritualem exercendi, orgia libera a omni Episcopatu jurisdictione extituisse. Ex privilegio enim frustra Imperator, quod de iure communis competit, ut ait *Fagan. in e. 6m. v. 8. de verbis signis, in ep. Pastoralis n. 10. de apel.* Neque qui habet titulum certum, & ipsius foli et illo ambigere, & alterum, quo jus suum conseruit, emendare cap. 17. de prosp. Signum exinde satis evidens educit, quod Abbatia Fuldensis omnes, quas obtinet, prærogativas illas recognoscit a largitionibus Pontificis, & non a simplici nativitate, & origine, ut in specie notavimus. *Rota de. 325. 9. 404. 4. recent.* & sic fons fit translatum ad examen privilegiorum, in quibus pretendentur data, & concessa exemptione. In decisione preterita Domini credimus, vel ex illis regaliter concepcionem jurisdictionis quasi Episcopalis cum territorio penitentiaria favore, Abbatia Fuldensis

ex pacientib[us] in iurisdictione spiritualem exercitandi.
Se[ntentia] etiam in facto claudicat motu[n] native libertatis, & exemptionis, quoniam ex hodie late deducit, tam in quādam demonstratione historica ad partes data, quādam etiam in præclarā, & luculentā facti informatione, apparet DD. vel sufficienter demonstratum, quod Episcopatus Heriburgensis primordium asseribil debet anno Domini 741. & Abbatia Fuldenis exordium anno 744. & sic triennio post dicti Episcopatus erectionem, vel factum rem esse valde ambiguum, & incertam, quod sufficit ad effectum, ut recessum praefidimus illius asserta native libertatis, subnixum supposita præcedenti erectioni Abbatis Fulgen[s]ii; Abbat enim, qui constituit fundamentum in hac facta circumstantia, tenetur illam conclaudere probare, sufficietque Episcopo attestari verifications, & iustifications, illam factum admittim controvertere, & dubitare reddentes, ad textū[m] qui accusare, C. de eden, le qui nisi de probas. Bald. [ed. 79. n. 7. v.]

Episcopatus cum territorio regno abbatis Fuldenis sed hodie illorum tenore melius perspecto, & accurato, convernent induita Papa Zaccarhal, aliisque successorum Pontificum usque ad annum 1307. solūmmodo se continet in tribuendo exemptionem passivam restrictam ad septa, & ambitum Monasterii, non autem activam in populum & clementum sub illis limitibus degentem, dum in nullo fit expressio mentio clerici, & populi, cum omnimoda exclusione. Episcopatus, prout ad hunc effectum requirunt, per ea qua traduntur Fagan. in cap. significatio de ordinis, annal. 32. 33. 33. 37. & nn. 39. C. in cap. cum dialectis de religijs, dominis, nra 23. Lotter. de re beneficij, l. 1. q[uod] 24. na. 12. cum fag. Cardinal. de Lus. de juridictione, d[icitur] prim. no[n] 10. & d[icitur] 24. num. nono, de juridictione. Rot. des. 324. nn. festo, par. prima, & des. 340. num. 27 part. 15. cum aliis collectis in Gerunden, iurisdictionis 1692.8. Non obstat, coram me, & plena manu in Flittmana jurisdictionis 17. Martii 1702. f. Q[uod] est in eiusmodi causa, quod non possit

Maxime ponderando, quod fundatio Abbatiae Fuldenis ante Episcopatum Heribopolensem non excludit, quin antecedenter territorium Fuldense possum effe intra limites alterius Episcopatus, & successive affiguntur Heribopolensis, vel quatenus a principio idem territorium Fulda nulli Episcopatu adscriptum effet, fuisse post creationem Heribopolis sub illius territorio comprehendendum; & sane alterum dicendum est, quia antiquissime sunt lites, & controversiae inter Abbatem, & Episcopum circa pertinencias huius territorii quoad iurisdictionem spiritualiter, quae superibus pluries deveniunt fidei concordias, & transactio[n]es, in quibus Abbates praeferuntur iurisdictionem Episcopalem in territorio Fuldeni favore Episcopi Heribopolensis, pro misterio que electos Abbates at illis confirmationem peti[t]os; ac defuerit concurrunt plures actus iurisdictionales gefisi ab Episcopis tam in Oppido Fuldai, quam etiam in aliis locis territorii, plurue confessiones ipsorum Abbatarum, & emuniciat[ur] Pontificum, & Imperatorum, ac deum plerique gravium Auctorum testimonia, que omnia simili tunc concludunt, Abbatiam Fuldensem esse de territorio Episcopatus Heribopolensis, non enim Abbates fuldi.

Cetera verò privilegia huic insigni Monasterio concessa, versantur circa pleraque decora, & ornamenta dignitatis Abbatialis, prout sive gratie Abbatibus concessa sedenti inter omnes Gallie, & Germania, appellandi ad Sanctam Sedem more Episcoporum, sive pontificibus, hujusque generis alias; quae omnia stare possunt sine jurisdictione Spiritualium in populum, & clerum, ad tradita per Cardinalia, labora de Concil. lib. 1. articul. 2. pag. mibi 84. cib. 2. Rot. diversorum decr. 709. n. 2. part. 4. in Leodien. iurisdictionis 14. Martii 1684. s. Ex usua, coram clar. mem. Cardinali Caccia, in Brixien. iurisdictionis 5. Iulii 1688. s. Nil etiam, cor. Reverendissimo P. D. meo Capponi.

P. D. meo Capra .
Necula habita fuit ratio de pluribus privilegiis Imperia-
libus, quoniam scuti Principes Laici carent potestate exer-
cendi jurisdictionem spiritualem, ita etiam illam alii
Carille decim. 16. numer. 7. & numer. 8. & nullius seu Se-
cundus. ad Th. entr. de Luca Vol. III.

Nec habita fuit ratio de pluribus privilegiis Imperialibus, quoniam sicuti Principes Laici carent potestate exercendi jurisdictionem spiritualem, ita etiam illam alii communicare nequeunt, ad Textum, in capitulo quoniam de privilegiis iunctio cap. 2. de suplenda negligenti. Prelatorum, Cirion. ad iiii. decretal. de privilegiis. Quod dicitur. Lotter. de rebus ecclesiasticis. lib. 2. quiesc. 9. n. 4. & quiesc. 45. num. 25. Rot. dec. 22. n. 8. part. 9. & in dicta Brixien. jurisdictione. 5. Iunii 1688. §. Donations, coram Reverendissimo P. D. Caprara.

In quorum omnium probatratione accedit primo Syndicus Moguntina celebrata an. 1658. in qua Leonis Papae Noni autoritate determinatum fuit, Episcopo nullum ius competere in Monachos, & Monasteria; sed ad evitandas Archidiacorum Heribopolitanum molestatias. Clericos ab Abate praefatentibus Banum ab Episcopo accipere debet, que Banni præferentia ollendit agnatum fuisse, jurisdictionem Episcopalem refidere penes Episcopum, Dugang. in Glosa verba Bannum; quodque prædictum clericus ex Episcopi auctoritate in nonnullis Ecclesiis haberet plenum, hoc est, potestatem judicariam pro Tribunalib[us] fedendi, & iudicandi, ut explicando dictum verbum plenum, tradit[us] Gonzal. in cap. omnes nn. 9. de foris, & Voi. lib. 4. de Visitis sermon. cap. 16. in fine. Partim urgente reponendoque dicta Synodus non extet inter collectas a Labecco, & Binio, qui fuit exacta ab antiquissimo Autographo, existente in Episcopali Archivis Heribopolitanis, & ejusdem meminerunt plures graves scriptores relati in prelaudata demonstratio Hiberiana à nn. 115. n[on] q[uod] an. 161. unde fidem meretur, ex relatibus per Aden, ad Burattum, dec. 657. nn. 8. & sequent. Nec mirum est, quod in Collectione Labeli non existat, quia non agitur de Concilio Occumentico Generali, sed de Synodo particulari, quorum multis certe opus Labbeanum, ut loquendo de Synodis Hispaniarum refutatur etiam memor. Cardi. al. de Aguirre in prefatione ad lectionem sue celebris Collectionis Conciliorum Hispanie, subiecto ipsum cura nomilla ed. Consilia Binio, & Labbeo incognita.

A stipular secundo exercitium plurium actuum jurisdictionalium in Oppido, & ditione Fuldeni gelorum ab Episcopis Heribopolitanis, quibus transcribunt in hodierno Summario Episcopi, ex quibus interpretative arguitur, privilegia non continere exemptionem activam, sed columnando passim, & reliquam ad septem Monasteria, ut milles ponderavit Rot. & in fine in decisio. 315. numer. 20. coram Priolo, in nullius, seu Provincia Terracensis, jurisdictionis 19. Junii 1693. §. Badia facultatis, coram D[omi]no del Olmo Magno Cancellario Mediolanu, & in Firmana jurisdictionis 15. Aprilis 1701. §. 26. & in confirmatoria 17. Martii 1702. §. 16. cum aliis in decisione, que revideatur. §. Et quatenus.

Tertius denique magna dignitas illi ponderatione, quod privilegia, que Pontifices usque ab initio conceruerunt Monasterii Claustralium, fere omnia refringebant ad illos liberatos, vel a legi Digesana rursum, & non a jurisdictione Episcoporum, vel si etiam a jurisdictione, ea non egrediebantur personae ex septa Monasteriorum degentes, semper præfervata Episcopis cura animarum plenis, & cleri locorum, in quibus eadem Monasteria existabant, ut late calamo probatum fuit in Firmanis jurisdictionis coram me 10. Maii 1703. §. 9. 20. & 22. & obteritus in eadem causa sub die 13. Martii 1702. §. 4. cum sequent. & ex profilo alium probavit Pater Thomasi de nov. & veter. discepto. part. 3. lib. 1. cap. 30. per ipsum. Et licet ibide lib. 8. dicat, quod antiquitas nunquam viderat privilegium simile concessio Zaccaria Monasterio Fuldeni, in cap. tamen 35. n. 7. factum Episcopi salvo remanente jurisdictionem Episcopalem extra Claustra Monastica; idemque tradunt loquentes de eodem Monasterio Fulde, Ziegler, de Episcop. cap. 24. n. 1. ad 3. Pater Natalis ab Alexandro in Historia Eclesie, ad facili. 8. articulo. 3. de Monachis. Joann. Trithem. in critica Hirsangian. in indiculo, verbo Monasterium Sancti Bonifacii, Petri Bert. in comment. rerum Germanic. lib. 3. verbo falso, cap. 541. Hermenfin. in fascicul. iur. public. cap. 31. nn. 4. Imhoff. in notitia Procerum Germanie. lib. 3. cap. 3. n. 4. Sursum in fello Sancti Bonifacii ad dictam die quintam Junii rom. 3. alias & fol. 82. in margine. & Lippoman. ad dictam die quintam Junii rom. 3. fol. 160.

Quemadmodum tamen ex rationibus praedictis, aliisque a defensoribus Episcopi uberiori expositis, minus habita exaltata sunt prima duo fundamenta, quibus in decisione præterita adstruebatur bonum sibi Abbatis ad efficiendum illum manente nisi in possessione exercendi jurisdictionem spiritualem conquestus sunt Pontifices, dum Abbatis nuncupant Pastorem Fuldenum, & in ejus Pastorali cura reintendunt præcepentes. Necne est dubium, quin sententia Imperatoria ad iudicet jurisdictionem spiritualem, ut ex lectura

Opposito vero erroris dictarum enunciatarum Papalium, & injunctis judiciali Imperialis, desparsus ex quo usurpata firmavimus, Abbates carent privilegiis jurisdictionem quasi Episcopalem concedentibus, nullatenus officere vita fuit, sive quis Episcopus Heribolen, non appellavit à dicta sententia, immo illam rei iudicata vigorem sumpcere permitti: unde ei licet non est dicere de injuncta talis iudicati, nisi obtenta prius restituitione in integrum, leg.

31 secunda, Codic. Sennent. lib. 1. cap. 1. sicuti in verbis Poflata, Codic. de integr. restitut. cap. Sufficiat derelicitur in integr. Rota dec. 78. n. 1. part. 1. recentior. & dec. 229. n. 8. part. 11. recentior. & dec. 31. part. 16. na. 8.

Sive quia de injuncta tituli quadrangenarii est, quatenus in illo tantum fundatur ius Abbatis præcivit à possessori quadragenaria, sed cum examinaret titulus ad hoc, ut detur principium aliquod causam præbens, & constitutus in bona fide Abbatem ad inchoandam, & terminandam præscriptionem, non requiratur titulus verus, validus, & iustus, de se sufficiens ad exercendam controversiam jurisdictionem quasi Episcopalem, alias præscriptio est persuasum suffici, quod dicti talis, ut dederit iuliam causam hoc est fultum errorum præscribenti, ex notariis per scriptores in e. verb. causa tributis, ex prædict. in 6. & glori. in cap. si diligenter, verbo iustus titulus, ex parte iuris. Rota coram Caputaque dec. 36. n. 4. lib. 2. Lotter. de re benefic. quiesc. 24. n. 167. lib. 1. & Magistratler dec. 120. n. 4. part. 3. & dec. 279. n. 8. coram Ludov. & dec. 520. n. 18. §. n. 19. part. 14. Quis autem non reputabit justum errorum Abbatis in credendo actus sine scientia Episcopi, vel de tempore, quo ipse Bello Svetico distractus non potuerit suam jurisdictionis exercitio inumber. Nam scientia specifica fatis apparet ex sententia Imperatoris, ut supra, prolatâ contra Julium Episcopum Heribolen, alijusce successivis actibus, & brevibus Pontificis Clementis Octavi, & Pauli Quinti, Iulio prefato vivente emanatis, & jurisdictionem quasi Episcopalem.

33 Principi, Clem. litteris de probatione, & quod aliquis notabilis vir afferuerit præscribenti interventione titulum, ut dicit Bald. in leg. iudicata in fine, Codic. de re iuridic. Alex. in leg. 1. nn. 4. ff. de eo per quem fuit erit. Felin. in cap. 4. nn. 24. de præscript. ubi ponit exemplum in assertione Episcopi; quanto magis igitur in assertione Pontificis? Et quanto certius iustus error auctor fuit in Abbate ex sententia Imperiali Fuldeni in iungente, ut illum tamquam eorum Ordinationem recognoscere potuisse si refectetur, quod fuerit latra Episcopo contradicentes, & postea non appellante, quando juxta communem opinionem sententia etiam nulla causitum est ab præscribers, ex traditis per Balb. de præscriptione part. 2. quiesc. 11. Ruin. confi. 31. nn. 17. volum. 1. Rot. dec. 1. 120. n. 9. part. 3. recentior.

Creditque in immunitum iusta credulitas Abbatis ex decreto Sacra Congregationis Concilii anni 1604. ac successore Episcopi salvam remanente jurisdictionem, in qua idem Abbas declarat Ordinarius dicitur Episcop. Fulden. quis negabit reparatione titulum aptum ad præscribers, cum omnes isti actus procedant vel immediate, vel mediatae ad Summitum Pontificis poteſtatem habentibus concedendi, dimicendi, & auferendi jurisdictionem spiritualium, illamque penes hunc, vel illum existere declarandi, ex supra firmatis in §. præfenti circa fum.

Ex autem novissimum Breyvili Pontificis declarantibus Abbatem eorum Fuldenissim, ex dicta sententia Imperatoris Rodulphi promulgata in vim Pontificis commissions, in qua idem Abbas declarat Ordinarius dicitur Episcop. Fulden. quis negabit reparatione titulum aptum ad præscribers, cum omnes isti actus procedant vel immediate, vel mediatae ad Summitum Pontificis poteſtatem habentibus concedendi, dimicendi, & auferendi jurisdictionem spiritualium, illamque penes hunc, vel illum existere declarandi, ex supra firmatis in §. præfenti circa fum.

Neque est, cur opponatur, spolium Abbatis fuisse circa temporale dominium Abbatis, & non circa jurisdictionem spiritualem, deque illo conquestos fuisse Pontifices Gregorium, & Sextum, ac de restitutione dominii temporales loqui sententiam Rodulphi Imperatoris, & in omnibus suis eam esse iniustum in ea parte, in qua declarat id Abbas Ordinarii Fuldenum; revera namque Abbas politus fuit de utraque jurisdictione, & de hoc solo circa jurisdictionem spiritualem conquesti sunt Pontifices, dum Abbatis nuncupant Pastorem Fuldenum, & in ejus Pastorali cura reintendunt præcepentes. Necne est dubium, quin sententia Imperatoria ad iudicet jurisdictionem spiritualem, ut ex lectura

34 dict. dec. 120. n. 9. part. 3. recentior.

Tertius defensio Episcopi conclamaverint Pontifices processus suppositus, credendo, quod Abbatum privilegia excitatum jurisdictionem quasi Episcopalem continent, recurrit responso, quod non queritur de titulo vero, & sufficiente, sed de colorato, iuliam causam, & errorum tribuente ad præscribers, refectione potissimum, quod licet privilegia Abbatis superius excussa de rigore, & iuxta regulas à DD. & hoc nostro Sacro Tribunali in stricta iuris censura sepiissime firmatas, non importent, nisi exemptionem passivam; attamen per oppositum fatendum operari, quod circa interpretationem dictorum privilegiorum semper inter Abbatem, & Episcopum ab antiquissimo tempore controversum, & disceptatum fuit, & circa exercitium actuale jurisdictionem quasi Episcopalem observantia non est confans pro Episcopo, dum Abbas plures actus jurisdictiones geruntur, de quibus late in præterita decisione, & cum aliis Abbatis Fuldenis sit altera ex insignioribus Europe, decorata a summis Pontificibus, & Imperatoribus singularibus prerogativis, & signante illo facultatis convocando Synodus, certo certius est, quod Abbates non erant ante diplomata Pontificia edita post annos 1576. adeo destituti ratione, & bona fide, ut plafquam

35 Det. et l'heat. de Luca Vol. III.

SUMMARIUM.

Ecclesia Matheranen, habet Diocesim separatum ab Eccl. clesta Acherniana.

2 Et ante unionem eiusdem Ecclesie Matheranen, scilicet Metropolitana Acherniana, illa habebat propriam Diocesim, & ex quibus actibus id comprehensur.

3 Privatio sapponi habebit.

4 Licet unica enunciatio etiam Papa in antiquis, & prædictis libris non probet, ramen facit presumptiōem.

5 Si autem enunciatio finit plures, vel duo à diversis personis emanata, in antiquis plene probans.

6 Unio aquæ principals efficit, ut qualiter Ecclesia remaneat

D 4 in suo

in suo statu, & honore, quamvis ambo subsint, & regantur ad uno Episcopo.

7. Quod unius est quæ principialis, quando do contrario nos conservat, colliger ex conciliis.

8. Quando ante unum utramque Ecclesia habebar Episcopos, & Dilectos, argu ambo erant in dignitate, & honore par, hinc consecutar, quod unius fuerit quæ principialis.

9. Si in unione Ponetis demandaverit, quod Episcopus in actibus explendit so dominare debet primo loco Episcopum illius Ecclesie, in eius territorio rurc degeret, & ad eum explorat, sicutum evidens, quod unio sit equivalens.

DECISIO XI

REVERENDISSIMO P. D. MOLINES DECANO

Giennen. Adjunctoru

Lunæ 13. Februarii 17

ARGUMENTUM

antiquo in prejudicium tertii non contat, maxime quia de veritate enunciati principali certe agitur, quia propter id quod facit saltem presumptiōne, Aymon de antiqua tempor.
¶ part. I. n. 57. cum pluribus sequentibus, & voluerint DD. in una
Aculana fructūm. 5. Maii 1581. coram bono meo Cantuccio; Nos sumus extra omnem difficultatem, cum adiut aliae
enunciatiæ antiquæ, maxime Sixti Quarti anni 1471. ibi
Pro parte dilectorum Capituli Ecclesie Matheranæ, non Cleve-
ri, Populi Civitatis, & Diocesis Matheranæ, ut in Summario n. 2.
quia duæ enunciatiæ a diversis personis emanatae in antiquis plene probant, Achil. dec. 6. de jurepat, quam Rota se-
quuta est apud D. Episcopum Oriolem, in una Tricarinæ,
Tomi. 21. Februario 1578.

Coadjuvantur predicta ex simili enunciacione in literis
Leonis Decimi in *Summario* n. 3. & ex pluribus expedito-
nibus a diversi Pontificibus obtenti in dicto *Summario* numer.
5. His accedit quendam deputatio ad gubernium Civita-
tis, & Dioecesis Matheran, de anno 1440. in *Summario* nn.
4. quia omnia demonstrant, ita semper observatum fuisse.

Neque per dictam unionem Ecclesia Matheranen, ali-
quid de suis iuribus amisit, quoniam ex his que deducun-
tur, visum fuit Dominis istas Ecclesias fuisse ad invicem

æque principaliter unitas, quo fit, ut quilibet ipsarum
6 censetur remansisse in suo statu, & honore, quamvis am-
be Ecclesiæ subservient, & regerentur ab uno solo Episcopo,

cap. & temporis qualitas, & ibi seribent post Gloss. in verbo venire 16. q. 1. Quod autem unio facta fuerunt æquè principali-

7 ter, & non acceptiori, dicebatur, alio in contrarium non
apparent, colligex conjecturis, juxta cons. Ancharan. 114.
num. 3. vers. Tertio casu, & tenuit Rota apud Illustr. Blanchet-

8 tum in una Tirafonen. Annexionis 17. Junii 1591. præsertim
ex qualitate Ecclesiarum, cum utraque haberet Episcopum,
& Dioecesim, & dignitate, & honore essent pares, Abb.

& Dicatem, & dignitate, & honore eius pars, non
in cap. extirpanda, s. quo verò de p̄b̄n. Rebuff. in prax. tit. de
unione nro. 20. Et bene suadetur, ex quo stante unione Ar-
chiepiscopus debebat in omnibus actibus facien. primo lo-

chiepiscopus debebat in omnibus accusis faciem, primo loco nominari, ac describi Archiepiscopus illius loci, in quod tempore dexteret, ut determinatur in Bulla Sixti IV. nam si ipse commoraretur in Civitate, vel Diœcesi Mathe-

nam ille commoraretur in Civitate, vel Dicenti Madri-
gan, tunc appellaretur Archiepiscopus Matheran. & A che-
runt. & e contra; quando quidem nominatio debet fieri à
potentiori. & digniori. Item aueritur de statu homin. l. 1. Q

E A D E M C O R A M E O D E M .

Veneris 14. Martii 1597.
Argumentum est idem cum superiori.
S U M M A R I U M .

DECISIONE XII.

Circumscriptis iuribus, quæ non sunt in forma probantia, Domini censuerunt non esse recessendum à decisione.

- 17 Statuta particularia, & Constitutiones synodales Ecclesiasticae cathedralis, sunt partes iurisdictionis Episcopalis, & faciunt ius particulariter obserendum ad exclusionem contrarie confusandam.
 18 In materia iurisdictionis, quidquid non legitur concessum inferiori, confusa & reservatur superiori.
 19 Confusione contraria, & inobedientia allegari negat aduersus statuta, & constitutiones, qua ab omnibus capti-
vatis jurantur.
 20 Episcopus habet assistentiam juris super iurisdictionem in tota Diocesi.
 21 Testes se referentes ad scripturas non magis probant, quam scripturas relatae.
 22 Testes equivoque deponentes non probant consuetudinem super exemplario contra Episcopum.
 23 Quando probatio potest haberi per scripturas, non est recurrendum ad Testes, & denegatur remissio.
 24 Testes dudent concordari cum statutis, & Constitutionibus synodalibus, argue intelligi de actibus in illis permisum.
 25 Ad hoc ut confessores, & enunciatores sint prejudiciales, de-
bet esse certi, & indubitate, nec ad aliud referitables.
 26 Confessio emissa a Vicario, qui sum etiam Canonicus, non pro-
bat favore Capituli contra Episcopum.
 27 Hobens per securius assistentiam, sufficit, ut insubstidat contra-
rias prolationes, nec opus est, ut eas elidat.
 28 Exemplario dicitur materia iuris, & expositus a iure.
 29 Actus iurisdictionales, & penales, per longum tempore spati-
atum ab Episcopo sine adjunctione exerciti in capitulari, me-
xime probant iustitiam totaliter iurisdictionis, & excludunt
exemptionem ante Concilium Trid. Conf. n. 30.
 31 Non requiriatur, quod tales actus emanaveantur cum patientia,
& scientia capituli.
 32 Privilegium concessum Capitulo super electione adjumentorum,
ex non iure, vel contraria obseruancia centenaria conser-
vabatur, & renunciabatur.
 33 Tactiturnis diuinaria Capitulorum venit adscribenda timori,
& mino, que ingeri poterant ab Episcopo sed potius ex
tribuendo, scientie, & cognitione, quam capitulum habere-
tur, quando Episcopus absque adjunctione liber procedere
poterit.
 34 Obseruancia posterior erudit, quando concurrunt contradic-
tio, & acquiescencia.
 35 Gratia pontificis, & Breve super illius exequitione, corrumpt
ex defectu intentionis, quando non subsistunt supposita, &
narrata.

DECISIO XIII.

Cupientes Canonici, & Capitulum Cathedralis Ecclesiae Giemmeni, si non taliter, faltem in parte iurisdictionis excutere iugum proprii Antitribus, immemores verborum Christi Domini nostri loquentis per Matthaeum cap. 11. Ingum meum sive est, & omnis mors tibi; recurrunt habent ad Sacram Congregationem prepositum negotiorum Episcoporum, & Regularium, pro impetranda facultate depunendi duos adjunctiones, ad formam dispositionis S. Conc. Trid. f. 6. 25. de ref. prout eis facile fuit, inaudito Episcopo, fa-
vorabile reportare Decretum, quod per speciale Breve A-
postolicum confirmavit fa. me. In iunc. XII. cum claustris; Sal-
va auctoritate dicta Sacra Cong. que postea examinatis juris-
ribus Episcopi, promulgavit ad iustitiam favorem diversa re-
scripta sub diebus 29. Ianuarii & 5. Febr. anni 1700.
 & Verum non acquirescere capitulum, quo a via non adinven-
terat documenta ex causa alterius litis super iure mutrandi
i prebendatos, que documenta pretendebat sibi conferre
ad praesentem controversiam; idcirco noviter adivit prestatam S. Congr. Episcoporum, & Regularium, qua, ut finem jur-
dicis imponeret huius accirrimae contentiones, non dedigna-
ta est exquirere votum nostri Sacri Auditorii, de cuius manu-
dato, concordato dubio — An Episcopum Giemmeni tenetur pro-
cedere cum adjunctis, seu potius Breve Apostolicum sit exequendum,
cum in hodierna auidentia proposito, negativum Domini,
quod utramque illius partem, responsum deruderet.
 Pro enim adstringendo hujus resolutionis fundamento, val-
de opportunum viuum est, geminas præliminares iuris theo-
ris constabiliter, eaque subinde communicare facti circum-
stantias, ut Episcopi intentio adversus capituli oppositiones
fuerit evadat. Quarum prima in eo consistit, quod quic-
libet Episcopum in tota sua Diocesi haberetur iurisdictionem or-
dinariam, tam voluntariam, quam contentiosam, merum,
& mixtum imperium, & ita in quolibet loco ipsius Diocesis
non exempto, potest salva maiestate imperii sui, falvoque

more majorum, pro Tribunalii federe, causas ad Ecclesiasticum forum spectantes, in cibibus, & criminalibus au-
dire, personas Ecclesiaticas (cum exceptis earum exege-
tis) capere, carcere, corriger, punire, & castigare,
recnon ea tera pertinente ad eius officium, libere, & indepen-
denter exercete; super quibus omnibus iurisdictionibus
habet fundatam non solum de jure communem, sed ex dispositio-
ne Sacrom. Canonum, prout punitum textum, aperte in e. 1. conque-
rente de officio ordin. cap. 6. cap. Episcop. odi. tit. in 6. cap. cum personis de
priv. in 6. can. comes Balista 16. q. 17. & communite probat
Gonz. in repat. ad d. 1. 6. de officio ordin. Ugolin. de offic. Episcop. c.
4. & 12. Bobadilla. in politia. 1. 2. cap. 17. n. 23. Barb. de pot. Episcop. c.
alleg. 12. 5. 28. Tondit. g. l. 6. 1. l. 1. in puncto Ron. coram Carill. das. 58. n. 1. coram Prial. dec. 253. n. 3. & in res. dec.
204. n. 3. p. 19. & in Gerunden cognoscendi cauas criminalis
17. Martii. §. Fundatam, confirmata 20. Junii 1692. sed in tribu-
tata, coram me, & in Valentini iurisdictionis 6. Aprilis
1693. Non enim, pariter coram me, sed etiam in censura
Sacri Concil. Trid. fol. 24. de ref. e. 20.
 Secunda est, quod licet perdicimus 3. Conc. Trid. in cap. 6.
fol. 25. de ref. famulari fuerit. Ordinarios locorum in capi-
tulis capitulari extra visitationem procedere debere cum
duobus adjunctionis a capitulo in principio anni eligendis; at-
tamen cum hujusmodi decretrum factum pro causis cognoscendi
extra visitationem, fieri consecutus, & ampliati-
de aliud antecedens in e. 4. cap. 6. de ref. ut expedient Spad.
conf. 15. n. 1. tom. I. Fagnani. in irrefragabilis. Excessus n. 9. de of.
ordin. de adjunctis. 2. n. 2. 2. Rota dec. 742. n. 5. p. 1. & d. 32. n.
5. p. 2. divers. exinde invaluimus concors Doctorum opinio,
quod praedicta Conciliaris sanctio in d. e. 6. fol. 25. de ref. non
vincit sibi locum, nisi in capitulis exemptis, & quae nulla
tenus ante Concilium subiacent ob ordinariis Episcopis potes-
tati, ut distinguendo reaflumint Fagano. loca censu. cit. Solar-
zan. de Jure. Indiar. l. 3. c. 1. n. 6. 5. 20. Tondit. benef. l. 1. 6. 1. 2.
Antonell. de regno. Indiar. l. 3. c. 7. 5. 2. n. 34. Ricci. in prax. for. Eccles.
p. 45. 5. 2. Barb. Collect. ad Conc. d. fol. 25. 6. de ref. n. 3. idem de
officio. & pot. Episcop. c. 3. alleg. 5. n. 3. 4. Rota. coram Seraph. dec. 493. n.
1. dec. 70. sub n. 2. 3. & dec. 743. per rot. & dec. 32. p. 2. divers. cum
aliis in nostris terminis cumulatis in Taracoun. Jurisdictionis 10. Maii 1700. §. Neque, coram R. P. D. meo de Olmo,
confirmata sub die 2. Decembris 1701. §. Habor., coram me,
& in Calantiana iurisdictionis 10. Junii 1701. §. Nec Capitulo
coram R. P. D. meo de la Tremolle.
 Quid quid laborioso firmaverit Saravia in ejus tractat. de ad-
junctis. 1. n. 1. n. 1. in offendendo, jus commune nequamqua re-
sistere, sed potius asistere electioni adjutorum, tamquam
conducimus, per tex. in Can. Episcop. conf. 15. qu. 7. cum aliis per
cum allegatis. Nam ultra quod illorum dispositio in defec-
tu indem abire, ut testantur Solarzani de Jure. Indiar. l. 3. c. 14.
fab. 5. 7. 10. 2. Tondit. 9. benef. 6. 2. sub n. 2. vers. 1. nro. 1. omni-
nes profecto contraria rationes per Saravia adductas, haec
unica colluntur ad amiculam verisimilius quidem S. Conc. Trid. in
locis supra citatis nihil de novo concepit Episcopis, sed
remotis impedimentis quarumcumque exemptionum, ex-
citavit illorum ordinariam iurisdictionem, ut bene in punc-
to explicat Spad. d. conf. 15. n. 16. & 17. tom. 1. ubi allegat cor-
cordantes.
 Sicut reservata extra visitationem capitulis exemptis
facultate eligendi adjunctiones, potius datur intelligi fusiles
illis aliquid novi imparitum, quod seclusa exemptione de
jure communis non habeant. Alteris si hoc assisteret intentio
in capitulari, frustra eis est distinguit inter illa exem-
pta, & non exempta, potius Concilium Tridentinum, cum omni-
nus debet esse equalis conditio, per ea, que firmat Fagano.
in d. e. irrefragabilis. Excessus n. 20. & 21. de officio. Fru-
stra Capitulus exempti concepit idem Sac. Conc. Tri-
dentinum electionem adjutorum, quando hac de jure
communi illis competit, Ver. dec. 397. n. 9. p. 1. Quamvis in
terminis iurius communis confuse, ac varie loquantur Do-
dores, an Episcopus tenetur requirenre consilium, seu potius
confusum Capituli in causis criminalibus, & correctione
capitularium, adeo nulla transactis temporibus potue-
rit in nostro Sac. Auditorio capitu[m] matru[m] resolutio, ut vide-
re est in d. e. 6. 15. n. 1. p. 1. diver. & dec. 9. per rot. p. 1. & nota
Sarav. de adjunctis. g. 1. 2. n. 6. 2. n. 6.

His itaque præmissis, quorum efficacia bene nosdefendatur a
defensoribus Capituli Giemmeni, rotis proinde viribus se ver-
terunt ad demonstrandam qualitatem eius exemptionis ex
confutidine olim acquisita ante Concilium Tridentinum;
que sane exemplo, cum non presumatur, non erat ambiguum,
quoniam esset conclusor probanda ab eo quoniam in illa
se fundat, ad tradita per Solarz. de jure Indiar. l. 3. c. 1. n. 6. 4.

cam. Saravia de adiunct. &c. q. 4. n. 14. Verall. doc. 318. n. 2. lib. 1. & in dicta Calaguritana Jurisdictionis 10. Junii 1701. s. Nec Capitulo, coram Reverendissimo P. D. meo de la Tremoille.

Iacito, quod attinet ad documenta adducta pro sua-
denda dicta exemptione, Dominis visa fuerunt imperficia,
nec univoco prout requiritur, concludentia, quemadmo-
dum singulatim expensa unaquaque illorum specie, manife-
ste mox patet. Incipiendo enim ab actibus relatis ex par-
te capituli in eis Sum. n. 1. qui confitebant in diversis Pro-
cessibus compilatis contra capituloles delinqüentes ab anno
1520. usque ad annum 1566. exceptis primo, & decimo pre-
ferentibus materialem gravem, & fortioris patratam vel Se-
de Episcopali vacante, vel in scio, aut absente proprio Propri-
tate, cui proxinde natum, conferunt illatum præjudicium, ex
illa communione, in subiecta materia recepta, quod
nempe ultra actuum positivam exiftentiam requiritur col-
pulativam etiam illorum multiplicitas cum scientia, & pa-
tientia Episcopi, sine qua nunquam induita dicitur confu-
tudo exempliva eijs ordinaria jurisdictione, ut distin-
guendo probat Frances de Ecol. Cath. c. 13. n. 284. & dictum fuit
In Leodium. Jurisdictionis 11. Aprilis 1698. s. Prout, coram
me, & novisim in Illelden, juris multitudini super negotio
principal. 23. Januarii proxime præteriti, s. Caserum, co-
ram R. P. D. meo Muro.

Reliqui guidem ex dictis actibus, tanquam numero ma-
iores, verba fabant circa multitudinem inficiantem pro delictis levibus,
ob verbis injuriosis prolatas, & similia, quorum cognitio
cum ad simplicem correctionem extra iudiciale indulge-
tur Capitulo, ex firmatis per Rot. in Barchin. jurisdictionis,
feu pena. 5. Julii 1696. s. Non refutato, coram bo. me. Uffino,
confirmata 13. Jan. 1696. s. Domini, coram R. P. D. meo de la
Tremoille, & in Derthus, jurisdictionis super levibus 6. Febr.
1696. s. Militar. coram R. P. D. meo Pio, & super primis in dicta
Illeld. juris corrigendi 23. Jan. proxime elapsi, coram R. P. D.
meo Muro, & quia in excessibus levibus non soleant Episco-
pi jurisdictionem adhibere gladium, hunc præservando ex-
ercendum in figura iudicij ad publicam vindictam per
miendis delictis gravibus. Rot. dec. 20. n. 3. p. 1. rec. & in Der-
thus jurisdictionis 1695. s. Ius enim & s. Quod ipsum, coram R.
P. D. meo Pio, & in Geru. jurisdictionis super dubio 27.
Jun. 1698. coram R. P. D. meo Caprara, & in Valentina jur-
isdictionis 6. Aprilis 1699. s. Præteriti, coram me.

Exinde sequitur, quod prefati actus particulariter gesti
per Capitulum potius favent, quam adverterunt jurisdictione
Episcopali, pro qua declinanda non recte ex illis arguitur
omnimoda, & totius exemptio ante Concilio Tridentino in prox-
mis terminis notavit Rot. dec. 530. n. 2. p. 5. rec. Et regulari est
quod in qualibet materia coniunctu probari debet in suo
casu patrum, non extenionem patrum de uno ad alium di-
versum, ut generaliter tradunt Grat. discept. for. 79. n. 10. Roc-
ca di p. iur. 6. 79. n. 1. Menoch. conf. 6. 84. n. 28. Rot. coram Cav.
dec. 172. n. 5. & magis in specie ex autoritate Corn. conf. 193.
sub n. 11. 2. firmavit in Illeld. juris multitudini super manu-
scripta, 27. Januarii proxime præteriti. s. Et /an/ coram R. P. D.
Muto ex ratione, quod illa dicunt habere tantum de poten-
tia, quantum de actu Bell. conf. 1. n. 16. Rot. dec. 278. n. 5. & seq.
p. 14. rec. & in Hilp. iuris sedenti in Synodo 20. Junii 1697. s.
Prout, coram R. P. D. meo Muto, & in dicto Derthus, jurisdic-
tionis super gravibus 4. Maii 1697. s. Minusque, coram R.
P. D. meo Pio.

Prædictaque omnia robustiori evadunt ex dispositione
antiquisima Constitutionis Synodalitatis condita in Cathe-
drali Ecclesie, ab Episcopo Olsorio de anno 1492. ut in
Sum. n. 1. quae mihi etiam tradita fuit una cum aliis statutis
in vestiis in volumine typis excuso, nam cum ex talis
constitutione convincatur differentia inter crimina levia, &
delicta grava, prima corridentia Decano, & Capitulo, se-
cunda vero præseruant ordinatione jurisdictione Episcopi, &
ab eo judicialiter punienda, ibi - per se qualcummodo digni-
tatem, & alii quoniam beneficiarii della nostra Chiesa, &c. si se
qualcummodo beneficium, & in questo caso non possit ad decano de-
liberarlo, ne datur la pena per eforo, ma simili benc, che quos ab
Ecclesiæ Cathedratis, alii que Constitutiones Synodales sint
partes jurisdictionis Episcopalis, & faciant ius particularre
indiferenter ab omnibus servandum, ut ad exclusionem
contraria confuetudinis firmatum fuit per Rot. dec. 74. n. 36.
coram Zarar. in Calaguritana decimatione de Ocon. 4. Jun.
1683. coram Seraph. dec. 339. n. 7. coram Dunoz. Jun. decis. 12.
n. 13. & in recent. 58. n. 6. par. 1. dec. 589. n. 2. par. 2. &
magis in puncto superprimè dixit in Illelden. Juris Multan-
ti super Remissori. 23. Januarii currentis anni, s. Et /an/ coram
597. s. insuper, pariter coram me.

coram R. P. D. meo Muto. Vel saltem ne depositiones eo-
rumdem Teflum redargui posint de falsitate, cum eis ad-
verbetur clara dispositio precipitate Constitutionis Synodal-
is, distinguens delicta levia corrigenda per Decanum, &
Capitulum, à delictis gravibus plebendis ab Episcopo, &
omnis propter sumenda est interpretatio conformis dicta
24 Constitutioni Synodal, ut illorum dicta ad concordiam
reducantur, Rota dec. 304. n. 19. Jun. 9. 1697. 2. rec.

Prout etiam cum eadem conciliacione responderunt in-
stantiae facta ab Episcopo Mendoza de anno 1539. dum ex
ea non refutat illius clara confessio induciva omnimoda
exemptioni Capitali, sicuti perpram prætentandis eius
defensores. Licit enim Canonici invenientes prefata instantia
concedent tantum favore praecirati Episcopi facultatem
mutandi Capitulo de una in alias Ecclesiam Gien-
nen. & Baetien, attamen Episcopi petendo quoque jurisdictionem
in illius instantia, ut instrumentum Concessione, de qua
in Summario Capituli n. 4. confiter intellexisse illa species
jurisdictionis, cum qua posset etiam corrigit Capitulares
in excessibus levibus, ut ita integraliter gauderet totali
exercitio punitionis, ultra id, quod disponent legebatur
in dicta antiqua Constitutione Synodal, aut saltem cum
negari non posset, quoniam illius instantia sit ambigua, utique in
inhibitio prædicat dignitas Episcopali: & ratio est, quia ad
effectum inducendi præjudicium, confessiones, aliquid
enunciari debent esse certa, & indubitate, nec alibi re-
ferribiles, ad Text. in. 1. centum, ff. de confess. dixit Rota decis.
290. n. 18. p. 18. rec.

Similiter parvipendenda visa fuit altera confessio elicita
ex antiqua Epistola Christophori de Arguello Vicarii
Generalis Giennensis, scripta glor. men. Card. Pacheco tunc
temporis Episcopi, qui Roma morabatur, ubi etiæ explic-
tit fassus fuerit per haec præcisiva verba - Gl. Avocati delle
Dignità Romane difficile, che ciò fu fatto ostener. Et. Rispetto a che
quando il Vescovo Don Francisco de Mendoza domandò al Decano, e
Capitolo, che li cedesse l'offensione, che godevano, non lo volsero
fare, perché è certo, che il Capitolo offeso, e l'anno della giur-
dizione ordinaria, Et. nihilominus cum idem Arguello
ed tunc hungeretur mutare Vicarii, ac infinitus est Canonici,
ut proinde ob prouam affectionem erga Capitulum
veritatem præsumendum caligati fuerint illius oculi, ne
videnter semit justitie, & veritatis; utique illius Epis-
tola non est præstanda integra fides, quoniam postea minuenda
sicque non videtur apta probare prætentam exceptionem
Capituli, cum sit confessio eiusdem a persona interesse
habente, ut omnis generalis, in specie causis notis re-
pondit Rota in Tarragona. Jurisdictionis 10. Maii 1700. s.
Non est cur, coram R. P. D. meo de l'Olmo. Præterquam quod
eadem Epistola se quoque relative habet ad statutum Ecclesi-
iarum ibi: Perche non disponibili secondo l'istessi statuti di que-
sae Sante Chiesa; quae statuta faveant Episcopo, ut dictum est
supra, & recurrent responsiones de referente, & relato.

Quibus omnibus sic per Dominos animadversis, ad ener-
vandas singulas probationum species congettata ex parte Capitu-
lii super prætentam exemptione, quamvis iuris Episcopi
habenti amittantem juris pro omnimoda jurisdictione, si
non prorsus elideret, saltu officiata, & turbida reddere
27 contrarias probationes, Rota dec. 76. n. 16. par. 10. rec. præ-
termitt ad exclusionem exemptionis exorbitantis a jure, &
28 insimul odiofia, Spad. conf. 156. n. 4. lib. 1. Frances de Eccles.
Capit. cap. 30. n. 18.

Aduh tamen omnem prorsus sustulit dubitatem claritas
aliorum, ac multipliciter processum criminalium, qui
occurredunt gravibus delictis patrum in Canonici, alii-
que Capitulari, semper, & indeferenter post dictum
Sac. Concilium Tridentinum, ab anno nempe 1586. usque
ad moderna hac tempora, fabricati fuerunt in figura iudicii
a filiis Episcopis protempore regentibus Ecclesiæ Gienn-
en. & Baetien, insimil unitas, ab illo interventu ad-
junctorum, ut in Summario Episcopi p. 12. ad 20. Quapropter
cum per decursum longissimi temporis super excedentis
Centenariam, Episcopi processus fini adjunctis, quorum
una valde diminuitur, vel resolvitur dignitas, & authori-
tas Episcopalis, que ubique locorum sua Diocesis magna
in exaltatione esse debet, ut in subiecta materia pondera-
tum, & insuper, pariter coram me.

Demum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Ultimus et alienum a veritate, quod Canonici nunquam
contradicterunt; nam cum voluerint subiectum exercere
nonnullos actus perurbantes jurisdictionem Episcopi, site
illis relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.

Deum visa sunt non indigere ulteriori responsionis,
qua dictabantur non amittet per non umum Privilegium ad
nonnullos actus perurbantes subiectum exercere
illorum relict, mediante processu, de quo in dicto Summ. n. 15.
Cumque capitulum sciens, & patiens refectione acquie-
tit, fortior in his terminis evadit observantia privativa
jurisdictionis favor Episcopi, nequit ante, sed etiam post
Concilium Tridentinum, ex theorica Ripe in cap. cum Eccl.
etia Sustentaria, 5. de caus. posse. & proprietas. Spad. conf. 1.
n. 26. & conf. 6. n. 10. lib. 2. Ferret. conf. 132. n. 3. lib. 1. Cardi.
de Luca de Jurepat. dis. 3. n. 7. & seq. Rota dec. 254. n. 21.
par. 10. & dec. 220. n. 25. part. 11. recent. & in Farren. Canonici-
catum 15. Maii. 5. Centenaria, coram R. P. D. Caprara.